

udtrykkeligt har gjort ministeren opmærksom på problemet. Alligevel er det ikke ministerens ansvar.

Derfor er det interessant at vide, hvad ministeren egentlig har af ansvar i den her sag. Det er tilsyneladende alle de andres skyld, og ministeren har intet ansvar, selv om ministeren bevisligt er blevet gjort opmærksom på problemet. Har ministeren slet ikke noget ansvar i den her sag her?

Kirkeministeren (Tove Fergo):

Jeg vil godt gentage mit svar fra før, og det går ud på, at jeg i løbet af foråret 2002 blev orienteret om, at der var fakturaer på tilsammen 15 mio. kr., som vedrørte udgifter i 2001, men som først blev betalt efter afslutningen af 2001-regnskabet og derfor ville belaste Fællesfondens budget for 2002.

Jeg har ikke været vidende om, hvordan disse midler blev bogført. Det har jeg ikke vidst noget som helst om. Men jeg vidste, at der var et tilgodehavende på 15 mio. kr., og det var bl.a. stærkt medvirkende til, at det var nødvendigt at revidere budgettet for 2002.

Så det kan ikke nytte noget, når oppositionens ivrige politikere forsøger på at fremstille sandheden urigtigt. Jeg vidste, at der var 15 mio. kr., og takket være den undersøgelse, jeg så har fået sat i værk ved Rigsrevisionen, har det altså vist sig, at det i virkeligheden var 30 mio. kr., det drejer sig om.

Kl. 14.50

Det var, hvad jeg vidste. Derfor handlede jeg; derfor gik jeg ind og reviderede budgettet; derfor nedsatte jeg budgetfølgegruppen; derfor har jeg bedt Finansministeriet om at være med til at hjælpe os med økonomistyringen i Kirkeministeriet; derfor sætter jeg en advokatundersøgelse i værk.

Margrete Auken (SF):

Det er minsandten godt, man ikke er ansat i det ministerium. Man sidder omhyggeligt og skriver et svar til ministeren, hvor hun erkender, at hun har vidst det, og når hun så lægger svarene til side, har hun glemt, at hun lige har stået og sagt, at hun godt vidste det. Så fortsætter ministeren nu med at sige, at hun overhovedet ikke vidste det, og jeg er lige ved at tro, at det er rigtigt.

Jeg er faktisk, efterhånden som vi har fulgt denne debat, ved at tro, at ministeren ikke har

fattet et kvidder. Ikke desto mindre fremgår det af det brev, som vi har fået i Kirkeudvalget, at biskopperne forsøger at få det bragt frem, forsøger at forelægge det for ministeren i maj i fjor, og at man derudover vedholdende, også i den budgetfølgegruppe, der har været, har sagt til ministeren: Regnskaberne har det skidt, det går galt det her.

Jeg har stadig væk heller ikke fået nogen fornemmelse af, om ministeren for det første overhovedet er klar over, at der er sket noget højst betænkeligt, nemlig den kreative bogføring. Jeg tror ikke, hun endnu har forstået, at det er en alvorlig sag. For det andet tror jeg sådan set heller ikke, at ministeren har forstået, at hun har fejlinformeret Folketinget. Det tror jeg faktisk ikke.

Så jeg er lige ved at sige, at nu må vi finde en anden paragraf frem til at løbe efter ministeren med end den, der hedder ministeransvarsparagraffen, der må være en anden.

Jeg har en klam fornemmelse af, at ministeren i hele det her år, der er gået, har accepteret og måske oven i købet ønsket, at der ikke blev foretaget andet, end at gælden bare steg og steg. Dels har vi den kreative bogføring, som ikke kunne rettes op, fordi der ikke kom nye indtægter; dels har vi haft en række leasingaftaler, som man forlænger, og så bliver de dyrere; dels trækker man voldsommere på stiftsmidlerne. Det vil sige, at gælden stiger og stiger, og det, ministeren foretager sig, det er at sætte sig ned med hænderne i skødet og sige, at nu må vi afvente en undersøgelse.

Kirkeministeriet er et ganske lille ministerium sammenlignet med de andre. Der har været mange ting tidligere, der ikke har været i orden. Der er mange af os, der har udsendt en strøm af giftige bemærkninger om kuglerammernes støvede tilstand i ministeriet, det skal jeg gerne vedgå.

Jeg har ikke speciel lyst til at holde hånden over forgængere i denne her sammenhæng, men det har dog jævnlig været sådan, at de har opdaget det, og så har de gjort noget for, at det regnskab, man afleverede til sidst, var nogenlunde i orden. Denne her minister har lavet skattestop og har derefter forgældet os i alle ender og kanter, og nu bliver regningen sendt ud til de danske menigheder, for hvor skulle den ellers betales? Det vil jeg også gerne spørge ministeren om: Hvem skal betale for ministerens åbenlyse forsømmelighed?